

get, og hvornår kan vi starte den debat, som vi jo alle ser frem til? Er det i februar eller marts måned? Eller er det så sent, at tidshorizonten med hensyn til at få bragt TV 2's muligheder på linje med konkurrenternes inden for et år er helt urealistisk? Jeg har fuld forståelse for det, hvis ministeren ikke kan sætte en dato på det, men i hvert fald således at vi får et rimelig præcist tidspunkt for dette medieoplæg.

Det andet spørgsmål går på forholdet til forligspartierne i licensforliget. Vi er fuldstændig opmærksomme på, at der skal indledes forhandlinger med forligspartierne om det elektroniske medielandskab i indeværende år; men især bemærkningerne fra hr. Aage Frandsen i dag kunne få mig til at frygte, at det er således, at SF har vetoret på hele området frem til 1998.

Derfor er mit spørgsmål: Hvordan og hvorledes forholder det sig med netop det? For hvis det er tilfældet og SF er lige så blokerende som partiets ordfører, hr. Aage Frandsen, har givet udtryk for i dag, kan jeg godt se, at TV 2 er i en meget dårlig situation, og så er det således, at de reklamer, som man er bange for i dag – selv om det er ganske beskedne ting, vi taler om – vil man få til overflod i de kanaler, som vil overtage TV 2's seerandele. Det er klart, at hvis vi skal vente til 1998, vil tingene bevæge sig i den helt forkerte retning.

Derudover var det politisk mest interessante i dag jo nok de to første indlæg: først kulturministerens meget positive indlæg og derefter den socialdemokratiske ordførers, hr. Søren Hansens, meget negative indlæg. Jeg var klar over, at der var betæneligheder i den socialdemokratiske gruppe, men jeg må tilstå, at jeg var meget overrasket over, at vi i dag skulle høre så formynderisk en tale, som tilfældet var. Det var lige før, man ikke kunne høre forskel på 1986 og 1995. Og når hr. Søren Hansen i sit indlæg talte om sin barndoms glidebane, ved jeg godt, at hr. Søren Hansen ikke var barn i 1986, men i hvert fald er der ikke sket de store forandringer, hvis man kigger ned over de bemærkninger, som jeg har noteret mig fra hr. Søren Hansens indlæg.

Det er jo således, at man kan meget vel indføre forbud, og det har vi også på mange områder oplevet at Socialdemokratiet gerne vil; men på dette område mener jeg at det er fuldstændig urealistisk at løse problemerne med forbud, og jeg håber også, at de indlæg, der har været efter den socialdemokratiske ordførers tale, har gjort et vist indtryk. Når vi kender de elektroniske mediers muligheder og i det hele taget ved,

hvordan tv-stationerne opererer fra nabolandene og fra satellitterne – og det ved jeg at hr. Søren Hansen gør til fuldkommenhed – er det jo en fuldstændig håbløs tankegang i 1995 og en tankegang, der bliver endnu mere håbløs i 1996, 1997 og 1998, fordi det går så utrolig hurtigt.

Derfor synes jeg, hr. Søren Hansen i stedet for at indføre forbud hellere skulle overbevise den socialdemokratiske gruppe om den frihed, som er det eneste rigtige, nemlig at alle får mulighed for at gøre det, som nogle gør i dag – nu ser jeg, at hr. Søren Hansen står og taler med SF's ordfører, hr. Aage Frandsen, og så kunne de to herter passende tage en samtale om dette her, for de forholder sig simpelt hen helt umuligt urealistisk til den verden, som hersker inden for dette felt.

Spørgsmålet er ikke, hvad de tre partier, der har fremsat dette forslag, og mange flere – især uden for denne sal – ønsker i dag. Spørgsmålet er jo ganske enkelt, hvordan virkeligheden er, og virkeligheden er således, at de ting, som vi ikke ønsker og ikke i dag vil give tilladelse til i TV 2, får vi ufrivilligt på alle de andre kanaler. Derved får vi en konkurrenceforvriddning, som stiller vores egen kanal dårligere end alle de andre. Det er jo virkeligheden.

For er der én ting, jeg er overbevist om vi kan blive enige om alle sammen, så er det, at vi gerne vil have et godt og stærkt TV 2, som bringer masser af danske programmer, og som er et bolværk mod alt det udenlandske.

Det er det, SF og Socialdemokratiet i dag primært er med til at underminere, og det synes jeg er kolossalt ærgerligt, især når det sker med de begrundelser, som jeg mener er helt ude af trit med virkeligheden.

Endvidere var både hr. Aage Frandsen og hr. Søren Hansen inde på det med reklameselskaberne, og i den forbindelse synes jeg også, man forholder sig til en virkelighed, der ligger mange år tilbage. I dag er det det mest naturlige i denne verden, at aviserne har redaktion og annonceafdeling i samme hus. På samme måde ville det da også være helt naturligt, om TV 2 havde reklameafdeling og redaktion i samme hus. Det er da voksne mennesker, det er da mennesker, der har respekt for at drive en tv-station og drive den virksomhed, som hører til en tv-kanal, som står i spidsen også for TV 2.

Derfor synes jeg, at alt andet end at slå de to ting sammen ligesom inden for den trykte presse ville være unaturligt.